

For så vidt angår børsvirksomhed er udgangspunktet i investeringsservicedirektivet, at det er en offentlig myndighed, der skal fastsætte eller godkende regler om markedet. For at smidiggøre det danske system er det valgt i stedet at lade initiativretten til regelfastsættelse på en række områder ligge hos den enkelte fondsbørs, dog således at Fondsrådet skal fungere som kompetent myndighed. Dette foreslås gennemført ved, at reglerne fastsættes af den enkelte fondsbørs, men således at Fondsrådet har mulighed for at gribe ind ved at fastsætte supplerende regler eller meddele den pågældende fondsbørs et pålæg om at ændre reglerne.

De regler, der fastsættes af en autoriseret markedsplads skal ligeledes anmeldes til Fondsrådet under de samme betingelser, der gælder for fondsbørser.

For så vidt angår regler udstedt af clearingcentraler henvises til bemærkninger til § 52, stk. 1-2, og § 54, stk. 4.

Til kapitel 26

Tilsyn

Til § 84

Formålet med forslaget til lov om værdipapirhandel har været dels at gennemføre en liberalisering af reglerne i relation til den regulerede del af værdipapirmarkedet, dels at lovregulere inden for områder, der ikke tidligere har været lovreguleret samt at implementere visse dele af investeringsservicedirektivet.

De ikke tidligere lovregulerede områder drejer sig om handel med værdipapirer, herunder noterede værdipapirer, pengemarkedsmæglere, clearing og afvikling af transaktioner med værdipapirer, netting m.v.

En konsekvens af liberaliseringen er, at tilsynet med markedet og dets virksomheder styrkes. For at sikre opretholdelse af enhedstilsynet på det finansielle område er det med bestemmelsen i stk. 1 foreslået, at Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af loven, herunder tilsyn i sin egenskab af sekretariat for Fondsrådet.

Med henvisningen i stk. 2 til bank- og sparekasselovens § 50, stk. 4, foreslås det, at erhvervsministeren kan tillade, at der i særlige tilfælde anvendes fremmed bistand ved undersøgelser.

Henvisningen til § 50 b betyder en overførelse af bank- og sparekasselovens tavshedspligtsbestemmelser på Fondsrådets og Finanstilsynets tilsyn efter denne lov. De samme regler gælder på forsikringsområdet og realkreditområdet.

Bestemmelsen fastslår som hovedprincip, at de ansatte i Finanstilsynet og Fondsrådet og eksperter, der handler eller har handlet på deres vegne er forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. § 50 b indeholder dog en række undtagelser om, hvornår fortrolige oplysninger kan videregives.

Efter ændringen af lov om en indskydergarantifond er § 50 b, stk. 2, med indsættelse af et nyt nr. 10, ændret således, at Folketingets stående udvalg i særlige tilfælde kan få fortrolige oplysninger.

Med henvisning til § 51 foreslås begrænsninger i de i Finanstilsynet og Fondsrådet ansattes mulighed for at deltage i erhvervsvirksomhed m.v.

Der gælder for værdipapircentraler særlige regler om tavshedspligt, jf. forslaget § 60 og den gældende lov om en værdipapircentral § 32.

Efter stk. 3 skal Finanstilsynet og Fondsrådet afgive en årlig beretning til Erhvervsministeren om deres virksomhed efter denne lov. Finanstilsynet udarbejder årligt en liste over regulerede markeder, dvs. fondsbørser og autoriserede markedspladser, til opfyldelse af artikel 16 i Rådets direktiv nr. 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer.

Til § 85

Som i andre love på det finansielle område er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om, at udgifterne ved tilsynet afholdes af de virksomheder, der er under tilsyn. Der er tale om såvel udgifterne for Finanstilsynet som for Fondsrådet. Bidragene er tillagt udpantningsret.

Til § 86

Bestemmelsen svarer delvist til § 35, stk. 1, nr. 1 og 4 i nugældende lov om Københavns Fondsbørs, der omfatter Københavns Fondsbørs og børsmæglerselskaber. Tilsynet med værdipapirhandlernes forretningsgange m.v. skal ses som et supplement til tilsynet efter virksomhedslovene.

Med børsreformen er der lagt vægt på, at virksomhed som værdipapirhandlere, fondsbørser, clearingcentraler, værdipapircentraler, kontoførende institutter, autoriserede markedspladser, autoriserede pengemarkedsmæglere og værdipapirmæglere drives effektivt og betryggende på et forretningsmæssigt grundlag. Derfor skal virksomhederne have mulighed for hurtigt at tilpasse sig skiftende markedsforhold, idet det først og fremmest er et ledelsesansvar, at lovens regler overholdes. På den anden side skal Finanstilsynet have mulighed for at gribe ind, når de nævnte virksomheders regler, forretningsgan-